

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év február hó 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A kábítószerrel visszaélés vétsége miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 8.B.882/2013/40. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a börtönbüntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

A másodfokú eljárás során felmerült 10.880,- (tízezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Törvényszék, a Fővárosi Bíróság 8.B.1092/2008/72. számú ítélete kapcsán vádlott vonatkozásában elrendelt perújítási eljárásban a 2014. szeptember hó 02. napján kihirdetett 8.B.882/2013/40. számú ítéletében - megállapítva, hogy a perújítás alapos - a Fővárosi Bíróság 8.B.1092/2008/72. számú ítéletének a bor II.r. vádlott terhére rótt cselekményeket elbíráló részét hatályon kívül helyezte és a vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli kábítószerrel visszaélés vétségében {az 1978. évi IV. törvény 282/C.§ (1) bekezdés, valamint a 282/C.§ (2) bekezdés és (5) bekezdés b) pont}. Ezért őt, mint visszaesőt, 6 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a terheltet kötelezte arra, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költségéből 336.824,- forintot az államnak fizessen meg.

A tárgyaláson jelenlévő ügyész az ítélettel szemben a perújítás elutasítása, a vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

Az indokolt ítélet kézbesítését követően az ügyész a 2014. november 17. napján kelt beadványában a tárgyaláson bejelentett fellebbezését eltérő célból, az indokolás 4. oldal 3. bekezdésétől az 5. oldal 2. bekezdéséig terjedő részének mellőzése érdekében tartotta fenn. Indokolásában kifejtette, hogy téves az elsőfokú bíróságnak azon hivatkozása miszerint nincs folyamatban lévő olyan ügy melyet a jelen üggyhöz egyesíteni lehetett volna, hiszen a vádlott és tanú ellen folyamatban lévő büntetőeljárás iratai az eljáró bíróságnak megküldésre kerültek, az egyesítésre irányuló ügyészi indítvány elutasításáról - egyébként tévesen - a Fővárosi Törvényszék határozott is. Mivel azonban az egyesítés elmulasztása ellenére a részecselekményeket együtt vizsgálta és a tényállást is ekként

állapította meg, az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető eljárási hibát nem vétett, ítélete csak annak indokolását illetően - a sérelmezett részek mellőzésével - szorul helyesbítésére.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.864/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn, míg a terhelt és védője által enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerűen folytatta le a perújítási eljárást. Ennek keretében a Fővárosi Bíróság 8.B.1092/2008/72. számú határozatával az alapügyben elbírált, és a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 7.B.80.352/2008. számon folyamatban volt bűnügyben felmerült újabb részcselekményeket, mint új bizonyítékokat mind a forgalmazási, mind a fogyasztói típusú magatartások tekintetében egyenként és összességükben is megvizsgálta. Ezen értékelő tevékenysége során - a vádlott fogyasztási cselekményeket beismerő, a forgalmazói elkövetést tagadó vallomása mellett - részben mérlegelési jogkörében eljárva, helyesen állapította meg a történeti tényállást, mely mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, így felülbírálatra alkalmas. Indokolási kötelezettségének eleget tett, a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette mind a forgalmazói, mind pedig a fogyasztói típusú cselekményeket. Észrevételezte azonban, hogy az újabb részcselekmények az alapüggyel együtt a csekély mennyiséget csaknem másfélszeresen meghaladó (1,325 g) megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés megállapítására adtak alapot, azonban az ítéletben csak az újabb bizonyítékok alapján történt meg a mennyiség rögzítése (1,2 g). Helyesen került sor - a kábítószerfüggő terhelt esetében - a Btk. 2.§-a alapján az elkövetéskori büntető törvény alkalmazására. A büntetékiszabása kapcsán a bűnösségi körülmények azonban hiányosan kerültek felsorolásra. Az ítélet csak utal az alapügyben rögzített ezen tényezőkre, ezért e körben kiegészítésre szorul. Így súlyosító körülményként kell értékelni a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, továbbá a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetést, melyekre figyelemmel az alapügyben hozott ítélettel egyező tartamban kiszabott börtönbüntetés - a nem jelentős időmúlás okán is - súlyosításra szorul. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát a mellékbüntetéshez igazodóan súlyosítsa, a kábítószer mennyiségét az alapügyben rögzített és az új bizonyítékokban szereplő értékek összesítésével állapítsa meg a bűnösségi körülményeket egészítse ki, az ítélet egyéb rendelkezéseit pedig hagyja helyben. Bejelentette azt is, hogy a nyilvános ülésen részt venni nem kíván.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezést fenntartva előadta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást részben mérlegeléssel állapította meg, irratellenes megállapítást nem tett, ugyanakkor az 1. tényállási pont kapcsán tévesen - a logika szabályainak ellentmondóan - következtetett arra, hogy a vádlott amfetamint adott át tanúl-nek. Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított, a vádlott beismerő vallomásán és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokon alapuló tényállást maga sem vitatta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a közel tíz éves időmúlást és az elhúzódó büntetőeljárást nyomatékos enyhítő körülményként értékelve, enyhébb büntetést szabjon ki.

A vádlott a nyilvános ülésen felszólalásában védőjéhez csatlakozva kifejtette, hogy a jelen eljárás tárgyát képező cselekményekre közel 9 éve került sor, az alapügyben kapott hat hónapos büntetését 2013. áprilisában kitöltötte. Tagadta, hogy a tanúl-nek kábítószerrel adott volna el és rámutatott, hogy ez esetben pénzt is kellett volna kapnia. A jelentős időmúlás okán álláspontja szerint a hasonló bűncselekmények elszaporodottsága súlyosító körülményként nem értékelhető. Hangsúlyozta, hogy már nagyon bánja, hogy kábítószerfüggő volt, amire az egészsége és a családja is ráment, ebből adódott a válása is. Mióta nem nyúl kábítószerhez másként látja a világot.

Az utolsó szó jogán megismételte, hogy az eltelt időben kábítószert nem fogyasztott, a jövőben nyugodtan szeretne élni a családjával.

A Fővárosi Ítéltábla a kétoldalú fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat túlnyomórészt betartotta. Helyesen foglalt állást ítélete 11. oldalának ötödik bekezdésében, amikor a Be. 168.§ (1) bekezdésében írtakra figyelemmel kifejtette, hogy a rendőri jelentésben rögzített terhelti nyilatkozat bizonyítékként nem értékelhető. Eljárási szabályt sértett ugyanakkor, amikor a Be. 108. § (8) bekezdésében foglaltak ellenére ítélete 7. oldalának második bekezdésében az igazságügyi orvosszakértő előtt tett vádlotti nyilatkozatot bizonyítékként vette figyelembe. A nyilatkozat felhasználásnak tilalma abból fakad, hogy a vizsgált személy olyan tényeket közöl a szakértővel, melyek a véleményadáshoz szükségesek, azokat a szakértő a szakvélemény leleti részében rögzíti is, azonban a szakértő a terhelt vizsgálata során nem alkalmazza, de nem is alkalmazhatja a terhelt kihallgatásának a büntetőeljárás törvényben előírt szabályait, a vallomás megtagadásának jogára történő figyelmeztetést. Ezen - valójában a leleti részre tartozó - információk bizonyítékként történő értékelése a vallomásmegtagadási jog megkerülését és így a Be. 78. § (4) bekezdésében rögzített rendelkezés megsértését eredményezné. Kétségtelen, hogy a jelen esetben a szakértő az ítéletben hivatkozott kijelentéseket szakvéleményének a véleményi részébe is átemelte, azonban ettől ez még nem vált a szakértő véleményévé, továbbra is megőrizte terhelti nyilatkozat jellegét. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a szakvéleményben rögzített terhelti nyilatkozatot a Be. 78. § (4) bekezdése alapján a bizonyítékok köréből kirekeszti. A bizonyítás törvényességére vonatkozó ezen szabálysértés az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására ugyanakkor lényeges hatással nem volt, így a Be. 375. § (1) bekezdésében írt, az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető eljárási szabálysértésnek nem tekinthető.

Törvényesen foglalt állást az elsőfokú bíróság amikor az ügyészi indítvánnyal szemben nem látott lehetőséget a kábítószerral visszaélés vétsége és más bűncselekmény miatt a vádlott és társa ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróságon folyamatban lévő büntetőeljárás jelen eljáráshoz történő egyesítésére. Az e körben az ítélet 4. oldalának 5-7. bekezdésében kifejtett indokokkal a Fővárosi Ítéltábla is egyetértett, azt csak annyiban egészíti ki, hogy a perújítási eljárásnak nem a vád elbírálása a célja, hanem annak a vizsgálata, hogy az ügyben a felmerült új bizonyítékok alapján indokolt-e új határozat hozatala. A perújítási eljárás e speciális céljából is következik, hogy egyesítésre lehetőség nincs. Kétségtelen, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.80.352/2008/86.számú ítéletének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak az I.r. vádlott vonatkozásában az ügy iratainak a perújítás megengedhetősége kérdésében döntésre jogosult bírósághoz történő megküldésére való felhívása kapcsán ezidáig nem került sor a már jogerősen elbírált (a jelen perújítási eljárás alapját képező) cselekmények miatt a vádlottal szemben folyó büntetőeljárás megszüntetésére, ez azonban nem a jelen üggyhöz történő egyesítéssel, hanem a Pesti Központi Kerületi Bíróság, illetve jelenleg a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság előtt folyamatban lévő eljárásban orvosolható.

A Fővárosi Törvényszék a perújítási eljárásban az újabb részcselekmények szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat részletesen, iratszerűen megjelölte, majd okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek megfelelően, a Be. 78.§ (3) bekezdésében írtak szem előtt tartásával, egyenként és összességükben is értékelte. Nem tévedett, nem vétett logikai hibát akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az elsőfokú bíróság az eljárása során túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, mely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól.

A terhelt személyi körülményeire és előéletére vonatkozó adatok rögzítésének elmulasztása miatt azonban a tényállás az iratok tartalma és a vádlottnak a másodfokú nyilvános ülésen e körben tett nyilatkozata alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja szerint kiegészítésre szorul. Erre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú ítélet tényállását kiegészítve rögzíti, hogy

A vádlott az általános iskola nyolc osztályát végezte el, darukezelő szakképzettséget szerzett. Elvált, de volt feleségével a kapcsolata rendeződött, jelenleg élettársi kapcsolatban élnek, közös háztartásukban két gyermeket nevelnek. Idős édesanyja is tartásra szorul, a vádlott büntetés-végrehajtási intézetbe kerülését követően róla élettársa gondoskodik. Vagyonát a volt feleségével közös tulajdonban álló, 7-8 millió forint értékű, jelenleg nem üzemelő karcagi italtolt képezi.

A vádlott büntetett előéletű, visszaeső, a jelen elítélés szempontjából releváns, a visszaesői minőségét megalapozó és legutóbbi elítélései a következők:

1./ A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2004. június 15. napján kelt és a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 22.Bf.7933/2004/3. számú határozatával 2005. január 28. napján jogerős 14.B.VIII.523/2002/33. számú ítéletével társtettesként elkövetett a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés II. fordulatának i) pontja szerint minősülő lopás vétsége miatt 4 hónap fogházbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetéséből 2005. augusztus 15. napján feltételes kedvezménnyel szabadult, a feltételes szabadság 2006. augusztus 14. napjával járt le.

Elkövetési idő: 2001. július 16. napja.

2./ A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2005. június 01. napján kelt és jogerős 4.B.XXIII.1400/2004/11. számú ítéletével társtettesként elkövetett a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő lopás vétsége miatt 7 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2007. május 31. napjával járt le.

Elkövetési idő: 1999. január 25. napja.

A büntetés végrehajtását az 5./ pont alatt jelzett ítélet rendelte el, abból a terhelt 2012. szeptember 24. napján feltételes kedvezménnyel szabadult.

3./ A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2008. szeptember 01. napján jogerős 304.B.990/2008/58. számú ítéletével a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b/1. pontja szerint minősülő lopás büntette miatt, mint különös visszaesőt 1 év 4 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elkövetési idő: 2007. augusztus 17. napja.

4./ A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. január 12. napján kelt és a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 23.Bf.7151/2010/10. számú határozatával 2010. október 21. napján jogerős 2.B.25.959/2009/43. számú ítéletével, mint többszörös visszaesőt lopás büntette miatt 1 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a terhelt a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható, egyben megszüntette a 3./

szám alatt jelzett ítélettel kiszabott 1 év 4 hónap börtönbüntetésből engedélyezett feltételes szabadságot.

Elkövetési idő: 2009. február 02. napja.

5./ A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. június 21. napján kelt és a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 22.Bf.8044/2010/29. számú határozatával 2010. november 11. napján jogerős 17.B.VIII.37.186/2008/74. számú ítéletével bűnsegédként elkövetett lopás vétségének kísérlete miatt, mint különös visszaesőt 8 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben a 2./ pont alatt jelzett ítélettel kiszabott 7 hónap börtönbüntetés végrehajtását elrendelte.

Elkövetési idő: 2007. április 18. napja

6./ A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 4./ és 5./ pontokban jelzett ítéletekkel kiszabott szabadságvesztés büntetéseket a 2010. december 13. napján kelt és 2010. december 27. napján jogerős 17.B.37.953/2010/2. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta. Az összbüntetés tartamát 1 év 2 hónap börtönbüntetésben állapította meg, azzal hogy az elítélt a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

7./ A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. július 14. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 28.Bf.VIII.10.141/2011/25. számú határozatával 2012. január hó 20. napján jogerős 26.B.VIII.36.216/2010/67. számú ítéletével lopás büntette miatt, mint többszörös visszaesőt 1 év 10 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elkövetési idő: 2010. március 02. napja.

8./ A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2012. március 07. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bkf.7941/2012/2. számú határozatával 2012. április hó 27. napján jogerős 26.Bk.33.754/2012/4. számú ítéletével a 4./, 5./ és 7./ pont alatt jelzett ítéletekkel kiszabott szabadságvesztés büntetéseket összbüntetésbe foglalta. Az összbüntetés tartamát 2 év 6 hónap fegyházbüntetésben határozta meg azzal, hogy az elítélt többszörös visszaeső, feltételes szabadságra nem bocsátható.

9./ A jelen perújítási eljárás alapját képező büntetőügyben a Fővárosi Bíróság a 2011. június 23. napján kelt és a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 3.Bf.266/2011/25. számú határozatával 2012. október 25. napján jogerős 8.B.1092/2008/72. számú ítéletével a Btk. 282/C.§ (2) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége, valamint a Btk.282/C.§ (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt - mint visszaesőt - 6 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Elkövetési idő: 2005. december 07. - 2006. november 23.

A terhelt büntetésének letöltését 2012. október 26. napján kezdte meg, azt 2013. április 15. napján töltötte ki.

10./ A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2012. október hó 16. napján kelt és 2012. november 9. napján jogerős 2.B.27.444/2011/46. számú ítéletével a Btk. 282/C.§ (2) bekezdésébe ütköző és a (3)

bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette miatt, mint többszörös visszaesőt 1 év 11 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elkövetési idő: 2008. december 06. napja.

11./ A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2012. december hó 20. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bkf.6787/2013/2. számú határozatával 2013. március 27. napján jogerős 202.Bk.28.455/2012/2. számú ítéletével a 4./, 5./, 7./ és 10./ pont alatti ítéletekkel kiszabott szabadságvesztés büntetéseket összbüntetésbe foglalta. Az összbüntetés tartamát 3 év 15 nap fegyházbüntetésben állapította meg, azzal, hogy a terhelt többszörös visszaeső, feltételes szabadságra nem bocsátható.

A vádlott az összbüntetesként kiszabott szabadságvesztést 2013. szeptember 28. napjával töltötte ki.

12./ A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013. július 07. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 26.Bf.IX.7545/2013/10. számú határozatával 2013. november 22. napján jogerős 21.B.IX.24.942/2010/98. számú ítéletével a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés II. fordulata szerint minősülő lopás vétsége miatt, mint különös visszaesőt 8 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elkövetési idő: 2007. augusztus hó 05. napja.

A vádlott büntetésének letöltését 2014. május 08. napján kezdte meg, azt 2015. január 06. napjával töltötte ki. Ténylegesen azonban nem szabadult figyelemmel arra, hogy a Karcagi Városi Bíróság 2010. január 28. napján kelt és 2010. február 17. napján jogerős 1.B.17/2010/2. számú ítéletével a Btk. 271.§ (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétsége miatt kiszabott 25 nap közérdekű munka büntetését, a Fővárosi Törvényszék a 2014. október 14. napján kelt és jogerős 4.KMV.861/2014/6. számú végzésével 25 nap szabadságvesztés büntetésre változtatta át. A vádlott jelenleg ezen büntetését tölti.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2014. szeptember 15. napján kelt 15.B.VIII.11.104/2013/53. számú ítéletével a Btk. 188.§ (1) bekezdésébe ütköző bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt, mint visszaesőt - 30 nap közérdekű munka büntetésre ítélte. Az eljárás jelenleg a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság előtt van folyamatban.

Az ekként kiegészített ítéleti tényállás már hiánytalan, hibamentes, a vádlott tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a szükséges körben eleget tett. Számot adott valamennyi bizonyítékról és ezen belül részletesen elemezte, hogy mely bizonyítékot milyen okból fogadott el, melyeket milyen okból, miért vetett el. Messzemenően alkalmazta az „in dubio pro reo” Be. 4.§ (2) bekezdésében foglalt alapelvét, és a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelte a vádlott terhére. Így a 2. és a 3. tényállási pontokban a vád tárgyává tett kereskedői típusú magatartás helyett, csupán azt állapította meg, hogy a vádlott saját fogyasztása céljából tartotta magánál a lefoglalt kábítószer. A vádlott erre vonatkozó beismerő vallomását a tanúk vallomása, a kábítószer megtalálásáról szóló rendőri jelentések, a szemlejegyzőkönyv és a vegyészszakértői vélemény adatai alátámasztották.

Az 1. tényállási ponttal kapcsolatban a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban - mérlegeléssel - állapította meg, hogy a vádlott adott át kábítószer - 1 pakett, 0,36 gramm - tanúinak, míg a nála talált többi kábítószer a saját fogyasztását szolgálta. Az e körben felmentést célzó fellebbezés a bizonyítékok mérlegelését támadja, így a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet.

A vádlott kábítószer függőségére vonatkozó megállapításokat a másodfokú bíróság is bizonyítottnak látta, azt az orvosszakértői vélemény és a vizeletminta is kétséget kizáróan alátámasztotta.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a Btk. 2.§-ának helyes alkalmazásával törvényes, az elkövetéskori Btk. rendelkezéseivel összhangban álló, a cselekmények jogi minősítése is.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének 14. oldala 2. és 3. bekezdésében összesítette mind az alapítéletben, mind a perújítási eljárásban a terjesztői és a fogyasztási típusú magatartáshoz kapcsolódó kábítószeres mennyiségét és ehhez képest helytállóan állapította meg a kábítószerfüggő személyre irányadó minősítéseket.

A büntetés kiszabása körében az enyhítő és súlyosító körülmények azonban pontosításra szorulnak. A vádlott büntetett előéletű, visszaeső, az eljárás tárgyát képező bűncselekményeket felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje, feltételes szabadság és további büntetőeljárás hatálya alatt követte el, ugyanakkor nyomatékos enyhítő körülmény az, hogy a bűncselekmények elkövetése óta jelentős, az elévülési időt meghaladó időmúlás következett be, a terhére rótt bűncselekmények elkövetését részben elismerte, cselekményét megbánta, élettársával közös háztartásában két gyermeket nevel. Figyelemmel arra, hogy az eljárás tárgyát képező bűncselekmények jellege arra utal, hogy azok elkövetésére a vádlott kábítószerfüggősége miatt került sor, a cselekmény elkövetése óta közel 9 év telt el, és a terhelt kábítószerrel már évek óta nem került kapcsolatba, a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a perújítási eljárásban a vádlott terhére megállapított további, a fogyasztói típusú magatartások súlyosabb minősítését eredményező rész-cselekmények és a feltételes szabadság hatálya alatti elkövetés ellenére sem lehet indokolt az elsőfokú ítéletben kiszabott büntetés lényeges súlyosítása.

Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét 2 rendbeli bűncselekményben állapította meg és szabott ki büntetést, ugyanakkor elmulasztotta azt a Btk. 85. §-a alapján halmazati büntetésként megjelölni. Ezt a mulasztást és a vonatkozó jogszabályi felhívást a másodfokú bíróság pótolta.

A Fővárosi Törvényszék a járulékos kérdések tekintetében törvényesen rendelkezett.

A Fővárosi Ítéletőrtábla a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján döntött a másodfokú bírósági eljárásban kirendelt védői díj címén felmerült bűnügyi költség viseléséről és a Be. 338.§ (2) bekezdése második mondatára figyelemmel úgy rendelkezett, hogy azt a Be. 339.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Összességében a Fővárosi Ítéletőrtábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét - helyes indokaira tekintettel - a tényállásnak a vádlott személyi körülményeire és előéletére vonatkozó adatokkal történő kiegészítése mellett, a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2015. év február hó 11. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

. Szalai Géza sk.
előadó bíró

dr. Halász Irén sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 8.B.882/2013/40. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.390/2014/5. számú végzése folytán 2015. év február hó 11. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2015. év február hó 11. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Czibere Éva
tisztviselő